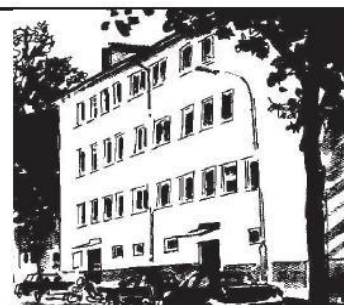

11:ans medlemsblad

Riksbyggens Bostadsrättsförening Stockholmshus Nr 11

www.stockholmshus11.se

Mars 2011

FÖRENINGSLOKALER UPPFRÄSCHADE

Nu har vår övernattningslokal fått en ansiktslyftning bl.a genom att ny dusch installerats och nya sängar inköpts ...

Även vår "hobbylokal" har nu gått igenom en radikal förändring – grundligt städad och i god ordning med nyinköpta hyllor och bord ...

MEDLEMSINTERVJUN Medan förberedelserna för att bygga husen i vår förening började i mitten på 40-talet så levde Liese-Lotte Henke i ett inferno av bomber och ruiner i krigsslutets Berlin. När det några år senare är inflyttningsklart i det idylliska folkhemmets Gubbängen är hon först att flytta in i höghuset på Sicklingsvägen, där hon fortfarande bor. Läs om hennes levnadsöde på sid 3 - 5.

.....

SOPFRÅGAN sid 2

ENERGIRUTAN sid 6

HISSARNA sid 6

NYA SOPKÄRL OVAN JORD ERSÄTTER SOPNEDKASTEN

Höghusen först ut med det nya systemet som sparar pengar

Styrelsen har kommit fram till att lösningen med djupkärl blir väldigt dyr eftersom det handlar om en stor förändring, som bland annat kräver betydande sprängarbeten. Däremot har man hittat en typ av kärl ovan jord, som estetiskt liknar djupkärlens postlådeliknande överdel. En lösning som dessutom blir närmare en halv miljon billigare än djupkärlen. Möten har skett med bl a kommunens representanter för sophanteringsfrågor, kommunens exploateringskontor och skyddsombud från sophanteringsföretaget SITA. Vad gäller nuvarande hantering av hushållssopor i vanliga sopsäckar kommer kommunens soptaxor att öka kraftigt under de närmaste åren. I en framtid vill man helt komma ifrån hanteringen med sopsäckar. Dessutom kan skyddsombud med stöd av arbetsmiljölagen när som helst stoppa hanteringen på grund av våra marklutningar, trånga passager och för tunga säckar. Därmed finns inte skäl att reflektera över att behålla nuvarande sophantering ens på kort sikt. Tidigare har från styrelsens sida undersökts möjlighet till användande av sopsug och fristående sopskåp. Båda sätten har bedömts ha så stora nackdelar att nuvarande arbete varit inriktat på djupkärl. Då har man föredragit så kallad postlådemodell före de betydligt större och runda Moluckerna.

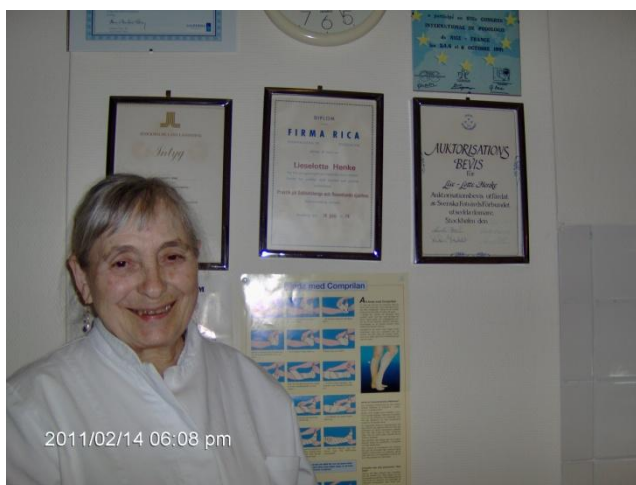
Brist på lämpligt utrymme på vår egen mark har gjort att vi har frågat kommunens exploateringskontor om placering på deras mark vid Knektvägen 15-17. Detta har dock avvisats. Därtill har värnandet om de två tallarna på Knektvägen minimerat möjligheten till placering varpå arbetet inriktats på sopkärl ovan mark. Då kan placering nära tallarna på Knektvägen bli möjlig. Kostnaden blir avsevärt lägre och vi slipper sprängning med därtill hörande risker. Eftersom det dessutom finns en modell som estetiskt liknar djupkärlen har valet underlättats. Modellen ifråga kan dessutom lättare placeras i hela området i en snar framtid. Eftersom hämtningskostnaderna blir betydligt lägre än i dag blir förändringen i hela föreningen en mycket ekonomiskt fördelaktig investering. Inledningsvis kommer de nya sopkärlen att placeras vid tallen närmast grovsoprummet på Knektvägen och vid gräsplätten utanför Sicklingsvägen 3.

Här vid Sicklingsvägen 3 kommer de nuvarande plastbehållarna för tidningsinsamling att försvinna och ersättas med gröna metallskåp för både hushållssopor och tidningar.

FRÅN RUINERNA I BERLIN TILL FOLKHEMMET I GUBBÄNGEN

Liese-Lotte Henke berättar om sitt händelserika liv för Medlemsbladet

Många medlemmar känner säkert igen Liese-Lotte Henke som en varmhjärtad innehavare av den medicinska fotvårdskliniken på Majrovägen. Sedan 1 december 1947 har hon bott på Sicklingsvägen. Vid inflyttningen i den nybyggda lägenheten var varken kylskåp eller badkar på plats, små detaljer som Liese-Lotte knappt tänkte på. Det lugna och trygga Gubbängen var en skarp kontrast till det sönderbombade Berlin

där hon föddes 1929 och där hon bodde under hela kriget. 1947 hade hon fått tillstånd att resa genom det av Sovjetunionen kontrollerade östra Tyskland för att hälsa på släktingar i Sverige. Väl i Stockholm träffade hon Franz, som flytt från Tyskland redan när nazisterna övertog makten på 30-talet. Ödet ville att dessa två unga människor, från ett land som slitits sönder av den fruktansvärda nazismen, möttes i en annan del av världen och fann sin dröm om familj och ett tryggt liv i Gubbängen. Här skapade de sitt nya liv och fick en son. Liese-Lotte började jobba med fotvård och i början åkte hon runt på hembesök och hyrde sedan en gammal tvättstuga på Bordsvägen.

Åren har gått, sonen blev vuxen och flyttade och Liese-Lotte blev änka 1983. Men i sin lägenhet och i Gubbängen har hon valt att stanna. Och jobbet har hon fortsatt med trots att pensionsåldern passerats. Känslan att finnas till och hjälpa sina medmänniskor, den bär hon med sig lika starkt sedan de tidiga tonåren som sjuksköterskeelev i Berlin. Hemma i Tyskland hade hon judiska vänner och upplevde det som fruktansvärt hemskt när nazisterna började förfölja dem. Krigets tragedier kom även att hemsöka de tyska familjerna. Liese-Lotte förlorade sin pappa i kriget. Hon suckar och ser lite frånvarande framför sig. "Det är konstigt men jag talar egentligen aldrig om den tiden, inte ens med de som också var med. Livet går på någotvis vidare med nya uppgifter". Men för Medlemsbladet gör hon ett undantag och berättar om en helt annan tid och ett annat liv mitt i det värsta krig som världen skådat.

Liese-Lotte börjar berättelsen med att hon nyligen besökte ett sjukhus i Stockholm. Precis när hon närmade sig ingången och de stora glasörrarna öppnade sig blundade hon och drog efter andan. Minnena kom över henne från ett annat sjukhus hon aldrig glömmer. Det sjukhus i Berlin där hon som femtonåring började som sjuksköterskeelev. När hon stod där och beundrade det svenska sjukhuset och hur modernt, rent, tyst och effektivt allt verkade vara mindes hon den sista tiden i Berlin våren 1945. Vi gör då en resa tillbaka i tiden när andra världskriget går mot sitt slut och det nazistiska Tyskland håller på att falla samman i ett tvåfrontsrig med Sovjet österifrån och de Allierade västerifrån. I Berlin är ingenting sig

likt, den stora metropolen känd för sitt nöjesliv ligger i ruiner. Tonerna från konserter och kabaréer har tystnat. Livet ackompanjeras istället av stalinorglarnas enerverande oväsande, ett sovjetiskt raketartillerisystem som när den sköt iväg sina dödsbringande projektiler gav ifrån sig ljud som för människorna blev synonymt med dödens och förödelsens musik. Framförallt var det en påminnelse om att Sovjets trupper nått fram till Berlin. De Allierades marktrupper hade en bit kvar till huvudstaden, men deras bomb- och jaktplan var ständigt närvarande över gator och ruiner. Liese-Lotte minns hur ett engelskt flygplan störtade mitt mellan två hus på sjukhusområdet. När det vid någon nationell högtid har flugit svenska jaktplan lågt över Stockholm har känslan kommit tillbaka, känslan av att vara jagad i Berlin under krigsslutet. Fönsterrutorna blåstes ut vid bombanfallen och till slut fanns inga nya glas att hitta. Liese-Lotte och personalen på sjukhuset spikade upp pappskivor för att hålla regn och kyla borta. Ibland var det så kallt att de fick värma händerna i varmt vatten för att kunna fortsätta jobba. De döda bar man ut och grävde ner på tomten, ordentliga begravningar fick vänta till efter kriget. Hon minns de ständiga problemen med el- och vattenförsörjning. Kring vattenpumparna som fanns på gatorna låg det alltid många döda som överraskats av jaktplan eller artillerield. Mot slutet fanns det så många skadade att patienterna knappast behövde köras till sjukhuset, personalen gick helt enkelt ut på de närmaste gatorna och bar in dem själva. Liese-Lotte som bodde på sjukhuset berättar vidare om hur det till slut blev tvunget att flytta ner verksamheten i sjukhusets källare. I kyla och fukt och sparsam belysning fortsatte arbetet under ständiga explosioner. Vid ett tillfälle blåstes källardörrarna in av trycket från en bomb.

En dag hörde de plötsligt en massa stampanden i källartaket. Det var sovjetarmén som tagit in sina hästar i sjukhusets kontorsdelar. Strax därpå begick Hitler självmord i sin bunker, Tyskland kapitulerade och kriget var över. Men den första tiden efter krigsslutet var inte speciellt mycket bättre. Förödelsen var total och det var brist på allt. Sjukdomar och svält härjade men sjukhuset fick fortsätta sin verksamhet under Sovjetarméns överinseende, vars soldater dock lade beslag på en stor del av sjuksängarna. Liese-Lotte berättar om den kvinnliga sovjetkommendanten som talade om de nya ordningsregler alla skulle följa. Det handlade om tillsynes enkla saker som vilka dörrar man fick öppna och att brott mot reglerna kunde sluta med döden. I början av ockupationen var det inte ovanligt att de fick en gevärspipa tryckt i ryggen som påminnelse om att följa alla regler noga. Liese-Lotte är medveten om att de tyska krigsbrotten var enorma och att det på det sättet inte är helt enkelt att tala om det tyska civila lidandet. Men som tonårsflicka som aldrig vare sig röstat eller sympatiserat med nazisterna så representerade hon och hennes jämnåriga ett ständigt offer i alla världens konflikter, de civila, ofta barn och ungdomar som inte har något med makthavarnas beslut att göra.

”Kriget gjorde många av oss ungdomar vuxna på kort tid”, suckar Liese-Lotte med ett leende. Som femtonåring hade hon i princip sett och deltagit i allt på ett sjukhus under extremt pressade situationer. Men när ordningen började återvända något år efter krigsslutet så fick den då sextonåriga Liese-Lotte höra att hon var för ung för att jobba som sjuksköterska. Arton var den ålder som skulle gälla. Liese-Lotte är noga med att peka på att hon inte bara mötte ondska och hämndlystnad bland de ockuperande. En ung soldat i Sovjets röda armé

var mycket vänlig och intresserad av hennes sysslor som sjuksköterskeelev. De två kom att samtala mycket och det blir också en hoppfull bild från hennes berättelse. I en stad där slutet på historiens värsta krig i Europa just utspelats, omgivna av död och ruiner, sitter två tonåringar och diskuterar olika sätt att lindra och bota de sår som kriget rivit upp. Två ungdomar som ser bortom etnicitet och fanatiska ideologier och gemensamt drömmer om en värld där man inte knyter sin näve utan kan sträcka varandra en öppen och hjälpsam hand.

I sin lokal på Majrovägen bjuder Liese-Lotte Medlemsbladets utsända på kaffe och hembakade kakor. Sedan förevisar hon sina olika verktyg inom den medicinska fotvården. När hon berättar om hur hon jobbar för att hjälpa människor med deras trötta och slitna fötter glittrar det i ögonen och hon verkar piggare och gladare. Det är lätt att föreställa sig vad den varmt leende Liese-Lotte betydde för skadade och sjuka i krigsslutets Berlin. 66 år senare i en lokal i vår förening brinner fortfarande hjärtat för medmänniskornas välbefinnande.

George och Lasse

NOTISER I KORTHET

ENERGIRUTAN ...

Fjärrvärme → varmvatten

Fjärrvärmerna omvandlas i våra undercentraler till både elementvärme och till varmvatten.

Eftersom föreningens kostnader för fjärrvärme är ca en fjärdedel av din månadsavgift och varje lägenhet, i genomsnitt, gör av med ca 220 liter vatten per dag – kan vi minska kostnaderna genom att använda vattnet med omsorg och t ex montera snålspolande munstycken .

Snålspolande munstycken kan erhållas på vicevärdsexpeditionen.

FÖREBYGGANDE AV INBROTT ...

När det gäller säkerhetsdörrar finns det 5 - 6 fabrikat på marknaden, kända är t.ex Daloc, Hellbergs, Robust, Torterolo och Swedoor. Säkerhetsdörrar klassas beroende på inbrottssäkerhet, brandskydd och bullerdämpning.

Är Du intresserad kan Du kontakta vicevärden, SBC eller Riksbyggen för råd och tips.

På förekommen anledning erinrar vi om att när man har en säkerhetsdörr bör man alltid låsa dörren innifrån, eftersom dörren inte går i lås av sig själv. Dessvärre blev en medlem i föreningen av med sin handväska, sedan någon tjuv gått runt i husen och känt på dörrhandtagen efter olåsta dörrar.

RENOVERING AV HISSARNA ...

Nu har vi äntligen fått preliminära datum för utbyte av hissarna i höghusen.

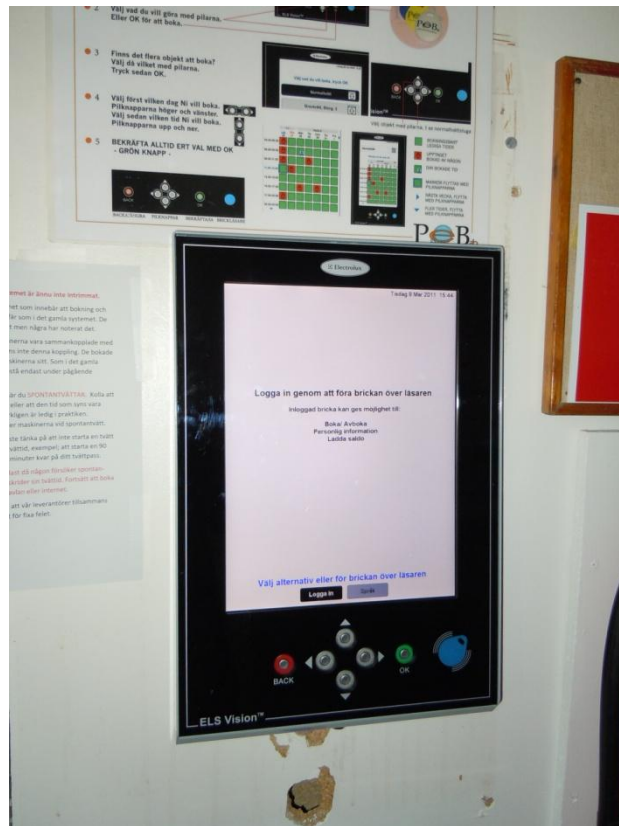
Under senare delen av april månad tom början av maj kommer Knektvägen 15 att få sin nya hiss. Vad gäller Knektvägen 17 beräknas utbyte ske under första halvan av maj.

På Sicklingsvägen 3 börjar man andra halvan av maj och i nr 5 i början av juni.

Styrelsen återkommer med definitiva datum till alla berörda och erinrar om att en del nödvändiga stopp i hissarna (utöver vad som angivits ovan) kommer att kunna ske.

ÄVEN TVÄTTSTUGAN ÄR NU RENOVERAD

OCH DET NYA BOKNINGS-SYSTEMET ÄR INSTALLERAT

Efter en del sk "inkörningsproblem" fungerar nu det nya bokningssystemet bra och det har blivit betydligt lättare att boka sin tvättid – eftersom man nu även kan göra detta hemifrån.

Är Du osäker – tveka inte att ta kontakt för hjälp.

AVSEENDE VENTILATIONSKONTROLLEN

SOM NYLIGEN GJORDES I VÅRA LÄGENHETER

Vid den senaste obligatoriska ventilationsbesiktningen (sk OVK) kom man fram till att ventilationen i låghusens badrum måste förbättras. Ett enkelt sätt att göra detta är att själva skruva loss mittendelen på den ventil som finns där. (se bif bild – före och efter)

ÄVEN OM MAN INTE KAN TRO DET EMELLANÅT SÅ ÄR VÅREN FAKTISKT PÅ VÄG

Vårblommorna ovan spirar utanför Bordsvägen 64

.....
Centralredaktionen i fullt arbete med detta nummer

Fr v syns Lasse, George, Lennart och Annika